

I. W. W:n Vallankumouksellinen Luonne

(6:n palkinnon saanut kilpikirjoitus.)

JOKAINEN yhteiskunta sisältää: *pitäisi olleia oloja, vanhan jätteet ja uuden ilun.* Tämä on yhteiskuntaopin historian materialistisin mukainen määritelmä. Tässä lyhyessä lauseessa on tuotu ilmi koko yhteiskunnan luonne, ne tekijät joiden vaikutuspiirissä kaikki yhteiskunnallinen toiminta tapahtuu. Nämä eri yhteiskunta-aineokset ja muodot ovat alituisessa uudistusprosessissa. Vanhat tavat ja muodot itsepintuisesti koettavat taistella olemassaolonsa puolesta, kaikkea uutta vastaan. Uudet voimat kuitenkin pakoittavat vanhan väkijonon sirtymään sivuun ja paremmuudellaan valloittavat vallitsevan aseman.

Tässä ei ole tarkoitus lähteä selostamaan, kuinka tänäpäivänä vielä ilmenevät, vanhan yhteiskunnan jätteet joutuvat poistumaan nykypäiväisen kapitalistisen yhteiskunnan tieltä, se on jokaiselle vähänkin yhteiskuntaoloja seuraavalle kyllin selvä asia. Tarkoitus on tässä päästä selville, minkälaisena uuden yhteiskunnan idut ilmenevää nykyisen yhteiskuntamuodon vielä vallitessa. Päästäksemme selville mitä yhteiskunnallisia piirteitä voimme pitää uuden yhteiskunnan ituna, on ymmärrettävä, että jokaisen uuden piirteen päästykseen huomatuksi, täytyy olla vallankumouksellinen luonteeltaan, sen täytyy taistellen kyetä ottamaan paikkansa tullakseen vallitsevaksi.

OTTAKAA SELVÄ MIKÄ I. W. W. ON

Lähtiessämme tutkimaan jonkun liikkeen tai järjestön luonnetta, on ennen kaikkea tärkeä tuntea niiden rakenne perinpohjaisesti ja ymmärtää mitä varten se tai tämä elin tai osa, on siihen muodostettu. On kokonaan riittämätöntä ja monessa tapauksessa harhakäsityksiin johtavaa, tyytyä tutkimaan jonkun liikkeen historiaa ja saavutuksia. Tällaiset yksipuoliset tutkimukset saavat henkilön kiinnittämään huomionsa johonkin vähemmän tärkeään sivuseikkaan, pää-asian jäädessä toisarvoiseksi.

Jos mikään, niin tällainen yksipuolinen asiain käsittely on vienyt harhaan monen vallankumoukselliseksi itseänsä nimittävän henkilön, lähtiessään mittaamaan Maailman Teollisuustyöläisten Järjestön I. W. W:n vallankumouksellisuutta, ottamatta selvää sen rakenteesta ja päämäärästä. Että asia todellakin on siten, pankaamme merkille, että ei yksikään sen enemmän porvarillinen kuin työväenluokkaan poliitikko, ole koskaan ryhtynyt selittämään järjestömme rakenteen kelvottomuuden olevan syynä siihen, miksi hän sitä vastustaa. Sen sijaan jokainen näistä arvostelijoista koettaa löytää vikoja järjestömme jäsenistöstä, tai sen suhtautumisesta joihinkin heidän mielestään tärkeisiin kysymyksiin.

On tarkasti painettava mieliin, että kaikenlainen kapinoinen ei aina ole vallankumouksellista. Kapinallisuus ja vallankumouksellisuus saattavat olla kokonaan toisilleen vieraat käsitteet silloin, kun kapinallisuuden tarkoituksena ei ole koko yhteiskuntajärjestelmän muuttaminen. Vallankumouksellisuudella käsitämme toimintaa koko yhteiskuntajärjestelmän muuttamiseksi sen nykyisiltä kontroleeraajilta, uuden luokan, se on, teollisuustyöläisten käsiin. Vaikka vallankumouksellinen onkin aina kapinallinen vallitsevaa riistojärjestelmää

kohtaan, niin ei tämä suinkaan edellytä, että kaikki kapinalliset olisivat vallankumouksellisia. Useat saattavat olla kapinallisia tuntematta vallankumouksellisuuden aakkosiakaan; puhumattakaan yhteiskunnallisesta vallankumouksesta. Tässä voimme esimerkkinä käyttää n. k. radikaalisia poliitikkoja. He saattavat olla joskus hyvinkin kapinallisia — niin kapinallisia, että joko vallanhimosta, tai muista syistä, ovat valmiit tarttumaan aseisiin ja taistelemaan viimeiseen asti hallitsevaa joukkoa vastaan. Ovatko he kuitenkaan vallankumouksellisia siinä mielessä mitä me tällä sanalla tarkoitamme? Ei suinkaan. Jos he oikeissaan onnistuvat, niin valta on siirtynyt ainoastaan yhdeltä ihmisryhmältä toiselle, ja ne perusteet joilla tämä valta lepää, eivät ole vähimmänsäkään määrässä muuttuneet.

Ylläolevasta näemme, että joka ei tunne järjestömme organista kokoonpanoa ja miksi se on juuri sellainen, ei kykene käsittämään järjestömme periaatejulistuksen viimeistä lausetta: "Järjestymällä teollisuuksittain, me muodostamme uutta yhteiskuntarakennetta vanhan kuoren sisällä." Jokainen ajatteleva lukija varmasti pysähtyy ajattelemaan mitä kaikkea tuo lause sisältää — se ilmaisee kokonaan uuden yhteiskuntafilosofian. Ei yksikään järjestö ennen I. W. W. liittoa ole omannut periaatejulistukseensa tuollaista lausetta. EIKÄ KUITENKAAN JÄRJESTÖ HYVÄKSYMÄTTÄ TÄSÄ LAUSESSA ILMENEVÄÄ AJATUSTA VOI OLLA VALLANKUMOUKSELLINEN.

Järjestömme rakenteen tarkempi tutkiminen on tarpeen edellisen väitteen tukemiseksi. On kuitenkin tuiki tärkeä ottaa huomioon se yhteiskunnallinen olotila, joka on tänäpäivänä vallitsevana ja ne uudet piirteet, jotka ilmenevät jo kokolailta selvinä, jokaiselle vähänkin yhteiskuntakehitystä seuraavalle henkilölle.

Tutkiessamme järjestömme rakennetta, vertailkaamme siis sen jokaista eri elintä uuden — se on Teollisen Yhteiskunnan orgaaniksi. On kuitenkin muistettava, että vallitseva kapitalistinen järjestelmä on vielä tänäpäivänä määräävä tekijä ja kehityksen este. Tästä johtuu, että teollisuusunionistisen järjestömme eri elimet eivät vielä suinkaan ole täydellisiä, vaan ovat vasta kehityksensä alku asteella. Tätä kehitystä koko yksityisomistukselle perustuva järjestelmä koettaa kaikella voimallansa hidastuttaa. Tosiasia kuitenkin on, että järjestömme rakentava ja kasvattava ohjelma tähtää teollisuuksien kontrollin mukaiseen hallintaan. "Joka hallitsee tuotanto- ja jakolaitokset kykenee määräämään koko yhteiskunnan." Tätä lausetta ei vielä tähän mennessä ole yksikään voinut kumota ja sehän merkitsisikin itseasiassa historian materialismin kumoamista; siksi me teollisuusunionistit olemme aivan oikealla uralla rakentaessamme järjestöä, jonka tarkoitus on jatkaa tuotantoa ja jakoa, sen jälkeen kun kapitalismi on kukistettu.

JÄRJESTÖMME RAKENNE TEOLLISUUKSIEN MUKAINEN

Nyt lyhyt katsaus järjestömme organiseen rakenteeseen ja toimintaan. Kuten sanottu, järjestömme on teollisuusunioni, eikä mitään muuta. Sen tarkoitus on järjestää ainoastaan teollisuudessa olevia palkkatyöläisiä, tai niitä, jotka ovat välttämättömiä yhteiskunnan ylläpitämisessä.

Järjestömme kokoonpano on muodostunut eri teollisuusunionista, jotka liittävät koko teollisuusalan työläiset yhteen teollisuusunioniin, eikä kuten vanhat ammattiunionit, ainoastaan jonkun vissin työkalun käyttäjät, yhteen ammattiunioniin. Esimerkiksi: rakennusteollisuudella käsitämme kaikkea sitä toimintaa, mitä tarvitaan rakennuksien valmistamiseen paikalle tuoduista rakennustarpeista, siihen asti kun rakennus on käytettävässä kunnossa, siihen myöskin luettuna kaikki rakennusten korjaustyöt.

Nykyaikaiset jättiläisrakennukset vaativat mitä erilaisempien töiden suorittajia, siitä huolimatta he kaikki kuuluvat rakennusteollisuustyöläisiin ja näinollen olisi heidän paikkansa rakennustyöläisten teollisuusunionissa. Tänäpäivänä he kuitenkin ovat ammattinsa mukaan jaoteltuina kymmeneen eri ammattiunioniin, jotka kukin koettavat katsoa ainoastaan omaa yksityistä etuansa, jättäen huomioon ottamatta keskinäisen avun.

Samoin kuin rakennusteollisuudessa, on kaikilla muillakin teollisuusaloilla ainoastaan yksi unioni. Missään tapauksessa ei oteta järjestön perustaksi työn laatua, vaan teollisuus kokonaisuudessaan. Teollisuusunionit muodostuvat eri osastoista (branch), jotka ovat sijoitetut teollisuuskeskuksiin. Näissä on työläisillä tilaisuus päättää kaikista teollisuut-taan ja koko järjestöä koskevista kysymyksistä. On vielä olemassa eri piirineuvostoja, joiden tarkoitus on pitää yhtenäisyyttä yllä eri teollisuusunionien ja branchien välillä vissillä alueella.

Ne teollisuusunionit, jotka joutuvat olemaan tämän vuorovaikutuksessa keskenään, muodostavat teollisuusdepartementin, jotka departementit taas vuorostaan ovat suoranaisessa yhteydessä yleisjärj-tön kanssa. Tällainen on pääpiirteissään maailman kuuluisin työväenjärjestö I. W. W.

TEOLLISUUSUNIONISMISSA LÖYTYY UUDEN YHTEISKUNNAN ITU

Ylläoleva on ainoastaan ylimalkainen kaava järjestöstä, jolla väitämme olevan suuremmat yhteiskuntavallankumouksen edellytykset kuin yhdelläkään tähänastisella työväenjärjestöllä on ollut ja on. Tarkastakaamme soveltuuko tällainen teollisuusunionistinen järjestömuoto uuden yhteiskunnan elimelliseksi rungoksi.

Meidän on tässä jätettävä huomioon ottamatta ne menettelytavat, joita mahdollisesti joudumme käyttämään lopullisen vallan käsiimme saamiseksi. Sen toiminnan tarkemmin määrää kapitalistiluokan vastuskyky, työväenluokan järjestyneisyys ja kokonaan ne yhteiskuntasuhteet joiden vallitessa tämä viimeinen ryntäys on suoritettava.

Olisihan turhaa energian haaskausta yrittää järjestää esimerkiksi sotilaallisia järjestöjä, kun emme tiedä josko niitä tarvitaan tai ei. Esimerkkinä voimme tässä käyttää Venäjän työväenliikettä. Se ennen vallankumousta oli sotaista luonteeltaan, kuitenkin vallankumous suoritettiin äärettömän vähällä verenvuodatuksella. Suorastaan niin vähällä että voimme varmuudella otaksua, että jos Venäjän työläiset olisivat sillä hetkellä olleet teollisuusittain järjestyneitä, ei veren vuodatus olisi ollut ensinkään tarpeellista työläisten vallan saantiin. Yhteiskunnallinen tilanne Venäjällä oli kärkehtynyt siihen pisteeseen, jossa vallan täytyi suistua pois satulasta — kapitalistinen järjestelmä hävitti feodalisen yhteiskunnan jätteitä ja kohosi itse yhä täydellisemmin yhteiskunnan ohjaksiin.

Nyt vielä ottaakamme huomioon, että yhteiskunnallinen vallankumous hävittää kapitalismin kaikkine orgaaneineen. Jälle jää siis ainoastaan tuotannolliselle toiminnalle välttämättömät laitokset, niitä tarvitaan tyydyttämään yhteiskunnan tarpeita kapitalismin kukistuttua.

Jos myönnämme, että työläisille kuuluu kaikki mitä he kykenevät tuottamaan ja mikä on heidän työnsä tulosta, käsittänee jokainen työläisten ensimmäisen tehtävän olevan, kukistettuansa kapitalismin tuotannon ja jaon järjestämisen sellaiselle perustalle, josta se parhaiten kykenee palvelemaan koko työväenluokan tarpeita.

Teollisuusittain järjestyneinä työläiset voivat sovelluttaa järjestönsä tuotantoelämän kontrolleeraajaksi ja sen kautta koko yhteiskunnan selkärangaksi. Onko mikään johdonmukaisempaa kuin että työläiset järjestyneinä teollisuusunioniansa, ottavat sen teollisuuden kontrollin käsiinsä unionsa välityksellä ja järjestävät asiat sillä teollisuusalalla sellaisiksi, mitä he ovat niiden aina toivoneet olevan.

Kaikkien teollisuusalain ollessa työläisten käsissä kykenisivät he päättämään kaikista niistä ja niissä työskenteleviä työläisiä koskevista asioista. Täten olisi koko yhteiskunnan kontrolli työläisten käsissä. Teollisuusunionismi saisi toisia tehtäviä mitä sillä tänäpäivänä on, se alkaisi ylläpitämään teollisuuskommunia, jossa ei toinen voisi ryöstää toisen tuloksia, eikä raha määräisi ihmisten keskinäisiä suhteita.

Ainoastaan tällainen järjestömuoto ja toiminta saattaa olla vallankumouksellista. Se sivuuttaa kaikki tarpeettomat ainekset ja siirtää heidän järjestelmänsä kelvottomana historian lehdille, tulevan ihmissuvun kauhulla muisteltavaksi. Tällainen toiminta siirtää kaiken vallan loiseläjaluokalta työväenluokalle pysyväisesti. Tämä ei ole ainoastaan vallankumousta, se on uuden yhteiskunnan rakentamista — yhteiskunnan jossa ei tule tarpeettomille löytymään tilaa. Silloin tulee olemaan ainoastaan niiden sana laki, jotka tekevät hyödyllistä työtä. Tarpeettomina tulee sivuun jäämään korkeasti oppineet lainlukijat, voitto-osingoilla keinottelijat y. m. tänäpäivänä työläisten harteilla ratsastavat syöpäläiset.

Teollisessa yhteiskunnassa jokaisen on tehtävä vointinsa mukaan ja on saapa tarpeidensa mukaan. Tämä on uuden yhteiskunnan moraali ja laki, joka koskee jokaista yhteiskunnan jäsentä. Työläisten yhteiskunnassa ei tule olemaan luokkia, kaikki yhteiskunnan jäsenet ovat saman arvoisia ja yhtä välttämättömiä, sillä kaikkien on suoritettava vissi määrä yhteiskunnallista työtä. "Joka ei tee työtä ei hänen syömänkään pidä", lause menettää silloin raamatullisen merkityksensä, siitä tulee työläisten yhteiskunnan ensimmäinen käsky, jota jokaisen työkykyisen on noudatettava.

(Työkyvyttömyydeksi ei määritellä liikalihavuutta.)

AINOASTAAN PALKKATYÖLÄISET VOIVAT RAKENTAA VALLANKUMOUSJÄRJESTÖN

Monelle työläiselle suurimpana kompastuskivenä on järjestöme tarkasti noudattama sääntö, että ainoastaan teollisuuspalkkatyöläiset ovat kelpoisia sen jäseniksi. Tällaiset työläiset vaikka omaavatkin vallankumouksellisia mielipiteitä, eivät ole vielä kyenneet pääsemään selville vallitsevasta yhteiskunnasta ja sen todellisista epäkohdista ja luokkarajoista. Heihin vaikuttaa kapitalistinen riisto kiihoittavasti, vaan tuntematta yhteiskunta rakenteen todellista luonnetta he usein toimivat vastoin työväen todellista vallankumousliikettä — siis itseään vahingoittavasti.

Nämä työläistoverit ollessaan kykenemättömiä näkemään luokkarajoja nykyisessä yhteiskunnassa, eivät jaksaa ymmärtää sitä, että taloudelliset edut määräävät ihmisten pyrkimykset. Jos tämä kaikki olisikin jokaiselle työläiselle selvillä, niin tuskimpa löytyisi meidän luokassamme montakaan sellaista, joka enää olisi sitä mieltä, että kaikki "vallankumoukselliset" ihmiset voivat kuulua työläisten vallankumoukselliseen järjestöön. Jospa jokaisella työläisellä olisikin selvillä se seikka, että meidän työläisten ja noiden muiden ihmisten edut ovat jyrkästi vastakkaiset ja että he, kuuluessaan työväenjärjestöihin, toimivat ainoastaan omien etujensa mukaisesti, siis meidän etuja vastaan, niin silloin varmasti jokainen palkkatyöläinen olisi valmis hyväksymään tämän I. W. W. liiton jäsenyyshdon välittämättömäksi työväen järjestön vallankumouksellisenä taistelujärjestönä säilyttämisen ensimmäiseksi ehdoksi.

Juuri se seikka, että ainoastaan palkkatyöläiset ovat kelpoisia järjestöme jäseniksi on kyennyt ja edelleenkin kykenee säilyttämään järjestöme vallankumouksellisenä luonteeltaan. Voisimme luetella suunnattoman määrän esimerkkejä, kuinka jokainen työläisten aloittama liike on rappeutunut tai menettänyt vallankumoukselliset tarkoituseränsä niin pian, kun siihen on liittynyt muitakin eikä vaan palkkatyöläisiä.

N. s. "työväen ystävät", jotka sanovat haluavansa auttaa työväen liikettä, jos heille vaan annetaan siihen tilaisuus, eivät ole koskaan pohjaltaan vallankumouksellisia. He saattavat auttaa myöskin työväenliikkeen vahingoittamista, jos heillä on siitä tuloja.

Kun tiedämme, että tällaiselle varsinaisesta palkkatyöväestöstä ja heidän jokapäiväisestä leipätalustaan sivussa olevalle "ystävälle", ei järjestöme eteen toimiminen tuota mitään muuta kun persoonallista vahinkoa, niin ei ole ihme, että hän hyödykseen toimii sitä vastaan. Näinollen palkkatyöläiset luottaessaan ainoastaan omaan joukkovoimaansa, pitävät yllä yhteiskuntavallankumouksen taistelulippua, jonka juurelle järjestyneinä vielä kerran koko maailman työväen luokka juhlii todellisen vallankumouksen loppujuhlaa; kertoen tuleville sukupolville niistä taisteluista, joiden kautta voitto on saavutettu. Silloin varmaan järjestöme I. W. W:n nimi tulee olemaan sankareiden muistoon yhdistettynä.

Muista työläistoveri: Me voimme auttaa sen päivän lähenemistä kuulumalla jäsenenä I. W. W. liittoon ja toimimalla sen hyväksi.

—Pirate.